

i que ara en vivim "instal·lació", titulada
"l'entorn de R-L" que va tenir lloc a la
caixa i després a la Sala 3 de Sabadell.

Actualment Carlos Pazos és una figura
destacada del món de l'art, aconseguint
imposar el seu propi món, fet de records
i nostàlgies, però també d'humor i ironia.

Recordem, per exemple, la magnífica
exposició del Centre Sta Mònica o la seva
visita a la Galeria Galeries Taché. I segons
sembla que si està preparant algun
li sonada - una que hi ha impedit
ser present avui aquí, creiem que està
nostre seu representat per la seva obra.

En pla, un, un nom d'EINA, atorgar-li
aqueta mateixa distinció, com si tingués
en la coneguda escultura de Sergi Aguilar.

Un any més ha arribat el sopar de Nadal
i amb ell reviu un vell costum que fa
del segle passat. Nomenar un amic d'EINA, és
a dir, algú que al llarg dels anys ha reunit
tot, d'una manera o altra, ser-ho.

I aquest any s'ha decidit unànimement nomenar
Carlos Pazos, la relació del qual amb
EINA ve de molt lluny.

Va començar com alumne d'una de les
primeres promocions de l'escola, destacant-se
de seguida pel seu temperament d'artista
i per la seva negra barba i l'enorme cabellera.
Va ser tot seguit un alumne remarcable i aviat
va començar a intervenir en accions i manifest-
ges dins i fora de l'escola. Cal recordar la
performance titulada "Escultures al jardí" en
col·laboració amb Xavier Olivé, tan admirada i
comentada al seu moment, i el cèlebre curset
de comunicació, i igualment en col·laboració amb
Xavier Olivé que va produir un art relombori
dintre l'escola.

I, personalment, hi ha un detall de l'obra
que vam fer en col·laboració que em plau
molt de recordar: l'edició del meu primer llibre
de poemes visuals titulat "Notes Nocturnes" i
l'exposició de que aleshores deien manifestació